

< సి పరు

క్రీస్తు విజయ ధ్వజము.

తే॥ గీ॥ క్రీస్తు విజయధ్వజంబహు • ద్వి కలయందు
ధక్తి క్రిజదివిన వారికిఁ • బ్రభువుయేను
రక్షకుండయి సుఖముల • నక్షయముగ
నిచ్చి కాపాడుఁ జదువుఁడి • యింపువార

గ్రంథకర్త:

వై. జాన్. యెలీమా
సంగీత చిత్రలేఖనోపాధ్యాయుఁడు.

బా. మిషన్. బాలికాబోధనాభ్యసన పాఠశాల,
ఒంగోలు.

1926

కాపీరైటు రిజర్వ్ చేయబడినది

ప్రతి రు. 0—6—0

విజ్ఞప్తి.

పాఠకమహాశయులారా!

మన భారతీయులు హరికథలు వినుటయం దాసక్తివరులనిదలచి శ్రీయేసునాథస్వామివారి చరితమును హరికథానుసారముగా నవీనఫక్కి ననుసరించి ఫార్సీమెట్లతోను, శుద్ధమైన తెలుగు సంగీత కీర్తనలతోను నాకా మహనీయునిపైఁ గల భక్తిని తెలుపుకొఱకీ చిన్ని పాత్రమును రచించితి. రసజ్ఞులీ గ్రంథంబునంగల లోపంబుల మన్నించి నాయుద్యమమునకుఁ బూతనాహ మొసంగఁ బ్రార్థించు

2-4-1925,

ఒంగోలు.

}

భవత్కృపాభిలాషి,

వై. జాన్. యెలీహ,

గ్రంథకర్త.

పండితాభిప్రాయములు

ఇయ్యది సంగీతో పాధ్యాయులగు వై. జాన్ ఎలీహ గారిచే విరచితంబయి, మృదుమధుర గద్యపద్యాదులచే నొప్పురు మన రక్షకుని దివ్యకథామృతము. దీని నామూలాగ్రముగాఁ జదువుటయేగాక గ్రంథకర్తచే సత్కథాకాలక్షేప మొనరింపఁబడునపుడును గర్జవర్ణముఁ గావించుకొంటి. ఇది నువార్తా వ్యాపనార్థమెంతయు నుపకరించునని నాదృఢ విశ్వాసము. క్రైస్తవ మతాభిమానులు గ్రంథకర్తకు సత్కృతప్రోత్సాహముఁగలిగింపఁ బ్రార్థించుచున్నాఁడ.

27th March 1925,

రామాయపట్టణము.

}

మల్లెల దావీదుగారు,

ల. బా. మిషన్ వేదాంత పాఠశాల

పాధ్యాయులు.

శ్రీయుత వై. జా. యెలీషాగారిచే రచింపబడిన
క్రీస్తు విజయధ్వజంబును పాత్రంబును స్థాలీపులాకన్యాయంబున
నచ్చటచ్చటఁ గొన్ని పద్యంబులఁ గొన్ని కీర్తనలఁ జూచితి.
అందలి భావంబును, ధారాశుద్ధియు నోజ ప్రసాదాది కవితా
గుణంబులును మొదలగునవి సరస హృదయంగమంబులుగ
నున్నవి. ఇయ్యది పండిత పామరులకు పఠనీయమై యానం
దంబుఁ గలిగించునదియై యున్నది.

21-4-1925.

ఇట్లు,

గొల్లపూడి శ్రీరామచంద్రశాస్త్రి,

ఆ. బా. మిషన్ ఉన్నత పాఠశాల

తెలుఁగు పండితులు,

ఒంగోలు.

Mr. Y. John, Elisha has written his
“క్రీస్తు విజయధ్వజము” in simple easy Style. It meets
a need among the Indian Christians. The tunes
though sastric are adapted for everyday use in
villages.

It makes a good companion for village
preacher, and helps the ordinary Christian to know
the story of our Blessed Lord, in the tunes that he
likes to sing most.

21-4-1925. }

Mr. G. VANDANAM,

B. A. & L. T.

Headmaster.

A. B. M. High School,

Ongole.

క్రీస్తు విజయధ్వజము

దైవప్రార్థన:—

రాగము: కాఫి :క్రీరన: తాళము: రూపకము.

దేవ! స్తోత్రజాలములను— దీసికొనుము ప్రేమ
భావమందు నిన్నుదలచి — పాడుచుంటి నీకథ
కాపుమంచు వేడినాడ— గార్యసిద్ధిజేయుమా
జీవకోటు లెల్లరునీ — చింతన మొనరించునటుల
సావధానులుగ నొనర్చు — సాయమిడు మహేశా! దేవ!

రాగము బిశహరి స్వరజాతి:— తాళము: ఆది.

కారుణ్యండా! నిర్వి — కారుం — డా! రసవిజయ పర
మసుతుడా!! ఘోరపాపినా దయాభూ! — చేరదీసి
ముక్తినిమ్ము || కారు|| వంద నీయుడా! నే — నెందుబో
జాల - నీ - యందునుండు సదమలమదినా - హృదయ
ముననిడి - సుతునిగదలచుము || కారు||

ఇలనేఁబలుపా - వములను జేసియు నిను - కలతను బెట్టి
తిని - ఖలుండనని - దలచుచునీ - విలువగు ప్రేమను నిడ
గదియర || కారు||

రా మరియునుతా! - నుజననుతా!! - దివిభువి సచ్చరితా!!
 నీమహిమను - నీగుణమును నే - చవిగొనినుప్పొంగి - సారె
 కునదృక్తి చారుపేదాబ్జంబున్ - జేరి సుఖంవంగన్ -
 కరములచే - నడుపుచునను మనువుము ప్రభో! ||కారు||

చ॥ పరమ మహేశ్వరదాద్యుడును * బావనమూర్తియుమోక్ష
 దాతయు

న్నరుతరసద్గుణాకరుడు * నుజ్జ్వలకీర్తి విశాలుడౌచు నీ
 సరుల దురంతదుర్గుతుల * నాశమొనర్చెడు, యేనుక్రీస్తు స
 చ్చరితముఁ జెప్పబూనితిని * సారమతి గృహవనాలకింపుడి

—* విన్నవము *

రా: శంక రాధరణము కీర్తన: తా, రూపకము.
 నజ్జనులారా! ప్రభు —చంద్రుని చరితంబుఁబాడు—సఖుని
 విన్నవములఁగొనుడి=

యిజ్జగమునవిదై నొ— కింతయు నెరుగని నను - బుజ్జగించి
 లోపంబుల— బొల్పునమన్నింపుడిటను ||సజ్జ||

ప॥ నాయొనర్పం బూనిన శ్రీక్రీస్తు విజయధ్వజంబను గ్రంథంబు
 నకుగథా క్రమంబెట్టిదనిన :—

—: రక్షకునగత్యత :—

నీ॥ ఆదిలోసృష్టిని । రాకారమై శూన్య
 మైయొప్పుచుండన । తృద్భుతముగ
 సృజించెదేవుండు । శృంగారముగను జం
 ద్రార్కతారలభువి । నాకసమును

నదిమంచిదని తన | యాత్మలోభావించి
 వృక్షజాతంబులఁ | బక్షివితతి
 సమకూర్చి క్రమృర | జంతుసంతానంబు
 సృష్టిగావించెను ! తృప్తగతిని
 వీనిఁబాలింపఁగ | జానుగాదేవుండు
 మనుజునిజేసె; నా | తనికీతోడు
 సతివ నొక్కరితెఁ జె | ల్వారంగఁగావించి
 దారఁగానొసఁగె నా | దామునకును;
 యేదేనువనములో • నిరువురినునిచి య
 వ్వనమధ్యమునఁబెంపు • దనరునొక్క
 వృక్షఫలంబుల • భక్షింపకుండని
 యాజ్ఞనిడియెను న • ర్వజ్జఁడవుండు

తే॥ గీ॥ హవ్యయాదాములట్టిదె • వాజ్ఞవీటి
 పతితులై దైవకృపకు న • పాత్రులైరి,
 వారినంతటి పాపులై • వసుధయెల్ల
 నలమికొనఁగ్రీస్తు డుదయించె • నట్టితటిని.

వ॥ పరమేశ్వరుండు ప్రవక్తలమూలంబున దనయవతారంబు
 లోకంబున కెరుంగబనిచియొక్కదూతను నజరేతునగరనివాసిని
 యగుమరియమ్మయ నుకన్యకామణిసమీపంబునకుబంపనాతండు.

—: రక్షకునిజనము :—

(దూత మరియమ్మకు ప్రత్యక్షమాట)

రాగము॥ బేహగ్ —: కీర్తన :— తాళము॥ ఏకత్రిశ్ర.

రాయబారంబుఁదెచ్చెను - రయముగదూత - రాయబారం

బుడెచ్చెను—న్యాయ సుశీలవీ - వాశీర్వాదంబు నొందు .
మోయమ్మయంచుబల్కుచు - మరియుమ్మకడకు || రాయ||

1. వాసిగ శిశువు పుట్టును - యేసనువేర - భాసిల్లుచుండు
నతతము - నీ స్థర్వస్థప్తి నేలు - నిమ్మాను యేలుడెల్ల -
దోసంబులుడుపు నంచును - గాబ్రేలుదూత || రాయ ||

వ|| ఇవ్విధంబున కన్యమరియాంబతో గాబ్రీయేలుదూత వక్కా-
ణించిన పిదప మరియుమ్మ తన మనమున గలవర మొంది
తోహర:— శ్రీశువార్తలటు వీనులసోకగ - శ్రేయుడు
దూతయబుండె = ఈశుభవచసంబేమిటి
యని తన - హృదయంబున దర్శించె.

న|| పిదప గాబ్రీయేలుదూత మరియుమ్మతో

క. పరిశుద్ధాత్మబలంబే
వరపుత్రు నొసంగునమ్మ + భయపడకమ్మా!
పరిశుద్ధ శిశువునుమ్మా
పరి మేల్వేరుసుతుండటంచు + బరగుగదమ్మా.

వ|| ఇబ్బంగి వక్కాణింప నతనికి మరియుమ్మ యిట్లనియె.

తోహర:— కన్యక కేవిధి గల్గును కొమరుడు . కడు
చిత్రంబిదిచూడె = అన్యంబేమియునెఱుగని
దానను . మాన్యతబోవదె? యేడె.

వ|| అంత దూత.

రాగము|| ముఖారి. : కీర్తన : తాళము|| ఆది.

వరమజనకుని సంకల్పమునె - వ్వరు గ్రహింప గలరో !

మరియూ! = ధరనుండు స్త్రీలందరిలో - గరుణింపబడితివ

మూ=నరుల బోవగ నుదయించును శ్రీ-కరుడు నీగర్భ
మున ననిజనెన్.

—• మరియుమ్మ గర్భవతియగుట •—

ప॥ పిమ్మట కొన్ని నాళ్ళకు.

సీ॥ చూతబల్కినరీతి • నాతియూ మరియుమ్మ

గర్భంబు ధరియించె • గాలగతిని

నదిజూచి యోసేపు • డనుమానమును జెంది

విడనాడనెంచె న • వ్విమలచరిత

సర్వేశ్వరునిదూత • స్వప్నమందతనికి

బ్రహ్మేశ్వర డై యిట్లు • బల్కెనపుడు

విమలాత్మచే మేరి • కొమరుని ధరియించె

వినుమయ్యయోసేపు • విభునినుడిని

తే॥ గీ॥ బ్రజల పాపముల్ బోకార్చు • ప్రభుడతండు

పరగ శుద్ధాత్మశక్తిచే • బ్రబలువాడు

యేసుడను శుభాభిఖ్యచే • నెసగువాడు

మరియ గుణవతియ మ్మను • మానమేల.

ప॥ తదనంతరంబు యోసేపుండు మనమున నెలకొనియున్న
సంశయంబులు వదలి యమ్మరియూ సతీలలామంబును, పర
మానంద కందళిత హృదయారవిందుండై పరిగ్రహించి
కాలమతిక్రమించుచుండు సమయంబున తద్దేశాధీశ్వరుండైన
కైసరౌగూస్తుండు సర్వలోక ప్రజాసంఖ్యాగణము నభిల
షించి.

రాగము|| యముక. : కీర్తన : తాళము|| ఆది.

కై నరాగూస్తిడెను-బ్రజాసంఖ్యవ్రాయబడను=వాసిగఁ
బురములఁవీడియుఁ దమ తమ - వానస్థులముల కేగుట
కాజ్ఞ || కై న ||

1. గానబ్రజలెల్లరునీ - ప్రభు - నానల్లిగైకొనుచున్=బూని
కతోఁ దమ పురముల కేగఁగఁ - కై న మొనర్చిరి పరమ
ముదంబున || కై న ||

2. గలిలయ్యలోనజ రేతు - గ్రామంబు వీడియూ దయ్య
స్థలిని బెట్టెహేమను పురమునకు-నెలమిని జనిరి మరియు
యోసేపులు || కై న ||

వ|| పోయి సత్రమునందు వారు వసియింప నుచితావాసంబు
లభియింపకుంటమి.

రాగము|| బృహత్ : కీర్తన : తాళము|| ఏక

బాలయేనునుంపఁబసుల - శాలయయ్యెను
పాలకుండురిక్తుఁడయి - పవ్వళింపను || బాల||

వ|| మరియు యోసేపులు పశుశాలలో క్షేమముగా నుండునంత
నవమాసములు నిండి యొక శుభదినంబున.

తే|| గీ|| ప్రసవవేదనజెంది యా • రాత్రివేళ
మేరిగనఁ జిన్నికొమరుని • మించుదీప్తి
గల్గువానిని లోకముల్ • గాచువాని
సరసగ్రీస్తుని పశువుల • శాలయందు.

వ|| మరియు.

తే॥ గీ॥ పరమజనకుండు సంతోష • పరతఃజెందఁ
 బ్రవచనోక్తులు పృథ్వీసా • ఫల్యమొందఁ
 బతితులెల్లరు నిత్య స • ద్గతులనంద
 యేనుడుద్భవించెను బెల్లె • హేమునందు.

రా॥ ధీరశంక రాధరణము —: కీర్తన :— తా॥ రూపకము.

ఏరువరింపఁగలరు క్రీస్తుని - చారుసుగుణజాలములను -
 పారమార్థికోజ్జ్వలకృపా - సారములనవసీస్థలిఁ =
 ధీరశరీరగ - భీరహృదయకు - హరములిడెడు - ధీ
 రోదారునకు జోహారులనిశము ॥ ఏరు॥

1. మోదమందుడీ! యెనఱోప - పాదపద్మమాల గొల్వొడీ!
 వేదవాక్యములఁగొనుడీ! - సాదరముననిలమనుడీ=
 యూద బెల్లెహేము-లోదయామయుండు-వేదవానిగను-
 ద్బాతుఁడయ్యెదుర్ - వాదులకడతేర్చును॥

2. పసులపాకయే వ్రభుని - పడకటిల్లుగాగ ఘనుని -
 పొనగఁబేద జనులతని - వినుకులేకఁ గనిరిభక్తిని-
 యసమాన తేజమా - పసులకొట్టమునల్ల - గనలు
 చేమూలెడు - ప్రజలెల్లరును గాంచఁ - బరుగులెత్తిరి
 వింతగాఁ ॥

3. దురిత దుర్గతుల ప్రమాద-మరసి మోక్ష సౌఖ్యమువిడిచి
 నరులపోల్కి-ధరణికన్య-మరియగర్భమున జనించి
 నరసంతతికి తోప-మరయంగనిడి దేవుఁ-గరుణను
 పడయుచు-బెరిగె సాంపొందుచు - పరయేను
 క్రీస్తువ్రభు॥

తోహర:—ఇట్లుబుట్టిన చిన్ని బాలకుని-యేనుని తో
 టిలొనునిచి|పట్టరాని ముదమందుచుఁద
 యు-పాడెను పాటలఁదలచి

రాగము: శ్రీ —: జోలపాట :— తాళము:అది

జో జో జో ముద్దులమరియాంబసు బాలా—!—జోల
 బాడెదనుగృహాళా !! = భూజనపాపముఁ-జోకార్చుటకై
 నీజనకుండీజగమునకంపెఁ=బూజలనందగఁ - బెరుగుము
 బాలా !- నీ జననముతోపంబిడె నరులకు॥ జోజో॥

1. విదితయశుండా !- సరయ హృదయుండా! దినకర
 సమాన తేజుండా !!- మదమున పామరజన హృదయ
 ములను- మదకరీంద్రముల నణవ వర్తిల్లుము॥జో జో॥

వ॥ అంత మరియమ్మ శ్రీ యేనును గుడ్డలతోఁజుట్టి లోక
 భారావతరణార్థంబు శ్రీ భగవంతుఁడు తన గర్భంబున
 జన్మించుటకు సంతసించుచు భగవన్మహిమాప్రభావంబు
 నుతియించుచు భర్తచే నుపచర్య లందుచుండినపుడు బెత్తె
 హేముపురి గొల్లలు తమ గొత్తెలను సమీపక్షేత్రంబుల
 నర్ధనిశీధంబున గాయుచుండ నాకసంబున యపూర్వంబగు
 గాంతియొప్పారుటఁగని విస్మయ విత్తులయి యెండ్లొరులతో

రాగము॥ బ్యాగ్ —: కీర్తన :— తాళము॥ అది.

అదిగో! ధూకాశమున - నత్యద్భుతంబుఁగల్గె = మది
 కెంతో విస్మయం-బిది యెన్నఁడును గాంచ=మదియేమి
 చోద్యమొక్కో-యొక్కింపరాచే మీరు॥ అదిగో॥

వ॥ ఇట్లు గోపాలురు భీతిజెందుచుండ నొక దేవదూత వారితో
నిట్లనియెను;

రాగము: మధ్యమావతి —: కీర్తన :—తాళము॥ ఆది.

భయపడకుండి- జోయలారా!- జయప్రదమగు వార్త
మీకు-జానుగ వివరించెద వినుండి- = దయామయుడు
బేతలమున- దైవమయి జననమాయె॥భ॥

1. ఇదిగో! రక్షకు = దుదయమాయె - నిదిమహాప్రభు
బదిలమైన సమాచారము=
సుదినమిదియె - హృదయమలర - నాధునిగాంచు -
బదరెవదరె.

వ॥ ఇవ్విధంబునం బలికి యాదూత పరలోక సైన్య సమూ
హంబుతోగూడి దేవునిట్లు స్తుతించె.

రాగము: బ్యాగ్ —: కీర్తన :— తాళము: ఏక త్రిశ్ర.

సర్వోన్నతంబైన- స్థలములలో దేవునికి సర్వదా
మహిమ గల్గు= నుచ్చిష్టేదన - యుత్తమ ప్రజకు-
సర్వదాసమాధానంబు—సంఘటిల్లునంచు బాడిరి సర్వో॥

వ॥ ఇత్తైరంగున నాదూత వ్రాతంబు దేవుని స్తుతించి పరలో
కమున కేగిన పిదప నాగొల్లలు,

క. సురుచిరమగు శుభవార్తను

పరమాత్ముడు దూతచేత • బల్కించెను న

త్వరమునఁ జని కని పురి నె

ల్లరకును జాటుదము జోయ • లారా రండి

వ! ఇభ్యంగిని సంభాషించుచు నధిగోత్సహంబునఁ జని మరి
యమ్మను యోసేపును గోష్ఠమున నునువఁబడి దేదీప్య
మాన ప్రభా భానురుండయి దురితాంధకార భాస్కరుం
డయి దుష్కృత సంతాన తిరస్కరుండయి నదమల యశ
స్కరుండై భాసిల్లు బాలునిగాంచి

తోహర:—కడు ముదమున నొడయుని పాదంబులఁబడి
నుతియించిరహో=బుడుతకుఁ గలిగిన తేజంబును
గని=బొగడినుతించి రహో

వ! అట్టుల నమస్కరించి పారితోషికంబుల నొసంగి పుర
వీధులంబడి యేసునాథ ముఖారవింద సందర్శన జనిత
సంతోషాంతరంగులయి నిజ నివాసంబులకుం జనిరి.

—: జ్ఞానుల సమర్పణము:—

తోహర:—ఈ విధమున బెత్తిలిహేమను పురి—నేనుఁడు
జననము నొందఁ=భావికాల సంగతు లెరిగిన
ప్రా-గ్భవ్యులు మదిముద మందఁ

2. ఆకసమున బలుగాంతులు జిమ్ముచు - నలరెడు నొక
తారకను=జోకతో గనుకొని విస్మయమందుచుఁజుక్క
గూర్చి దలచి మనమునను.

సీ॥ అదియేమితారయో । యాకసంబునఁబుట్టి

విలసిల్లుచున్నది । వింతగాను

నలుదెనలెగయుచు । నలరారుచున్నది

చూడఁజూడగఁ గడు । చోద్యముగను

వలుదెఱంగులఁగాంతిఁ | బ్రనరింపఁజేయుచు

భాసిల్లుచున్నద | పారముగను

రారాజకీర్తివి | రాజతంబుగఁజాట

ఱిక్కయుద్భవమయ్యె | నిక్కువముగ

తే॥ గీ॥ గాననట్టిమహాత్ముని | కడకు నేగి

కానుకలసమర్పించుట | ఘనమటంచు

మమతబసిడి సాంబ్రాణిజో | శములఁగొంచు

జానులేగిరి వడిగవి | జానికడకు॥

వ॥ ఇట్లుజానులు లొట్టిపిట్టలపైఁ బయనంబై హేరోదు వట్టణం
బునచేరి విచారింప నమకట్టిరి.

రాగము॥ బిళహరి. : కీర్తన : తాళము॥ ఆది.

యాదులరాజట - యుద్భవమయ్యెనట - సాదరమున
నెఱిగింపుడిట=

1. రారాజతానట - రమ్యగుణండట - భూరియశుండట-

పుట్టెనట

కోరి భజింపగ నరిగితిమి-తారనుగాంచియుఁ దరలితిమి-

భారవిమోచకు-సాదాబ్రములకు - సాగిలపడుటకు-జేరితి

మిచటకు-గోరికఁదీర్చుడు హితులారా- మీ - వేరిమిఁ

జూపుడు

వ॥ ఈ ప్రకారము విచారించుచుండ నీవార్త హేరోదురాజును

యెరూషలేము పురవాసులందఱును విని కలవరమొందిరి.

విదప హేరోదుభూపాలుండు శాస్త్రులను ప్రధాన యాజి

కులను గూర్చి క్రీస్తుఁడెక్కడఁబుట్టెనని వారిఁ బ్రశ్నింపగా
వారిట్లుచెప్పిరి.

రాగము| బ్యాగ్.

: కీర్తన:

తాళము| ఆది

అదిగో! బెత్తెహేమా నీవె • యూదావ్రధానులలో
నెంతమాత్రంబు హీనదశను బొందవు=
ముదముమీరిఁ బ్రజలను విమోచింప నాథుఁడొక్కఁ-
డుదయమగునటంచుఁ బ్రవచ - నోక్తులెన్నో వ్రాయ
బడియె॥ ఇదిగో॥

ప. కావున నోరాజచంద్రా! క్రీస్తుండు యూదయబెత్తెహేము
పట్టణరాజంబున నుద్భూతుడయ్యెనని వచియింప, మహీ-
చాలుండాత్మనదరుపడి తూర్పుజ్ఞానులందనచెంతకు రావించి
నక్షత్రోదయ విశేషంబులడిగి వ్యక్తంబుగా

క. సరగున మీరిరిగియు శ్రీ

కరుండగు నాబొలనృపుని • గాంచవడిగనా

సరణిని దెల్పిన శిశుఁగన

సరుదెంచెద ముదముతోడ • నచటికివేగఁ.

ప. జ్ఞానులాటేని హుకులువిని శీఘ్రంబున జనుచుండ తూర్పు
దిక్కునఁ దాము గాంచిన రిక్క యా శిశువుండు స్థలంబు
నకువచ్చి నిలుచువరకు వారికి ముందుగ నడిచెనంత పట్ట
ణంబుఁజేరి గోప్యగతుండగు నా చిన్నారిబాలుని భక్తితో
జ్ఞానులిట్లు స్తుతింపిరి.

రాగము|| జంఝోటి. : కీర్తన: తాళము|| ఆది.

రాజులరాజా!- రవిసమతేజా!- రమ్యగుణసమాజా!!
భూజనపాపము - బోకార్యేడిప్రభో - పూజనోనర్తు
మిట|| రా||

1. బంగారమును సాం-బ్రాణియుబోళమొ-సంగగ నేగితిమి-
యింగితమనము లు-ప్పొంగగ వరములొ - సంగము
జగదీశ|| రాజ ||

ప|| ఇవిధంబున శ్రీయేసునాథుని బసిడి, సాంబ్రాణి, బోళము
మున్నగు కానుకలతో నారాధించి హేరోదు భూపాలు
నకుఁ దెలుప నుద్యక్తులై యుండ దేవదూత స్వప్నంబున
దెల్పిన విధంబెట్టిదనిన:—

రాగము|| బ్యాండువరుస : కీర్తన: తాళము|| ఏకత్రిశ్ర

పోవలదు పోవలదు- భూవల్లభుండగు హేరోదు కడకు-
నీవార్తఁదెలుప - వానదూకుండాతడు = జీవాధిపతి
యగు - దేవాత్మజునిజంప - భావించియున్నాడు||

1. అరుగంగఁజనదు - హేరోదుకడకు- మరువంగఁదగదు-
దైవాజ్ఞనిపుడు- వెరువంగవలదు-ప్రభుకేమికిదురాడు=
సరగవేరొక్క-సరణిపొందు- సర్వేశుడేలు మిమ్ము|| పో||

ప|| సంతసమున బురవీధులంబడి యిదిగువరీతిని యా ప్రభు
పునుజూచుచు వేరొకమార్గమున బోయిరని చెప్పుట కించుక
నందియములేదు.

రాగము! హి. తోడి : కీర్తన : తాళము! రూపకము

ఘనులార ! ను - జనులారా!! - జనియించె దైవ-తన
యుడు నేడు మనసారఁ గొల్వరే - మనుజువతారుని -
హీనుల-జ్ఞానుల-తానురక్షించును

1. లోపంబింకేమి భక్త - లోలు భజింపలెందు ను- శ్లో
కుండు బెత్తెహేము-లో జనించె - జూడుడు- వేడుడు-

పాడుడు! ఘను

—* మరియుమ్మను యోసేపును దూత మందలించుట *—

వ! అట నెరూపలేమున జ్ఞానులు క్రిస్తుని వృత్తాంతముఁదనకుఁ
దెలుపనికతంబున హేరోదు కోపంబునొంది యాబాలుం
డెప్పుడైనను దనరాజ్యం బ్రాక్రమించుకొనునను దలంపున
నాళిశువుంజంప నెన్నియో కుట్రలు పన్నుచుండె నత్తటి
దేవదూత యోసేపునకు స్వప్నంబున నిట్లనియె;—

రాగము హిం! తోడి —* కీర్తన *— తాళము ఆది.

అదయుండౌ హేరోదిపుడు - నదమలక్రిస్తుని- వధియింప
ను తా - మది నెంచెను వినుమా!

పదిలంబున యోసేపూ!-బాలునిరక్షించుటకు-ముదమున
నైగుప్తునకు - గదలుమికాలుబిడ్డలగూడి! అ!

1. పరమసుం - దరుడగుయేసుని - పరమాత్ముఁడునం-
రక్షించునునుమి - వెరువకుమోభక్తా!

పర దేశంబిదియంచు - భావింపకనికబొమ్ము

మురిమురిగానేఁ దెల్పువర - కరమర లేకనివటనుండు! అ

వ॥ అందులకు యోనేవు శిరసావహించి, లేచి నిశీధసమయం
బున శిశువును తల్లిని దోడ్కొని యైగుప్తుకు వెళ్ళి హేరో
దుమరణవర్యంత మక్కడనుండెను.

హేరోదుకథనశాసనము.

వ॥ అంత హేరోదు రాజెంతకాలము వేచినను జ్ఞానులవాడ
గానడాయె. గాన నధికయాగ్రహవిప్లవంజై బెత్తెహేము
తత్సకల ప్రాంతములలోనుండు రెండేండ్ల ప్రాయంబు
మొదలుకొని తక్కువ వయస్సుగల మగబిడ్డల నందరిని
వధింపదలచి తన భటులను రావించి యిటుల నుత్తరువా
సంగెను.

తోహర—1. భటులారా! రెండేండ్లబాలురను-బట్టి చంపిరండి.
దిటమగు నాయాజ్ఞను జవదాటగఁ-తిరిగి నరికిరండి.

2. జనసీజనకుల విన్నపముల విని - వెనుక దీయకండి
కనులకు గాన్నించిన మగబిడ్డలఁ - దునిమివేసిరండి.

వ॥ అంత నారాజభటులు తదుగ్రశాసనమును శిరసావహించి
రెండేండ్ల మగబిడ్డలఁ జెండివేయుచుండ పట్టణము రోదన
ముతోసిండుకొనియె? అక్కటకటా? యానగరమునందలి
సంక్షోభముం గనుంగొనెదను.

రాగము—హిం. ముఖారి కీర్తన తాళము ఆది.

కటకటా ? —భటులవుడేతెంచిరి — ఖడ్గపాణులై=పట
పటఁబండ్లను-త్కటముగ నూరుచు చటచట ఛేదిం
చిరి — చిన్నబిడ్డలను

1. చంటిబిడ్డలగతి — గంటనుగాంచిన — మింటికెగ
యు, బ్రాణము॥ కట॥
2. యూదయ్యలోని రామా — రోదనసల్పగ —
భేదముప్పొంగునోహణ? ॥కట॥
- 4 వడతుల దేహము — గడగడ వడకెను — బుడు
తలగడతేర్చు ॥కట॥

వ॥ నిరపరాధుల రక్తముఁ జిందించు సరహంతకుని దేవుడు
విడుచునా? వానికాపసిబిడ్డల యనురంటదా? కొన్ని నా
శృకే యా మృగప్రాయుండగు హేరోదుఁడఘోర మరణ
మొందెను. ప్రియులారా దైవబిడ్డల నాశన మొనర్పఁదల
పడు వారిగతి యిట్లే యుండును. దైవగ్రంథమున లిఖింప
బడినట్లు అనగా

“నాకుమారుని యొగుప్తునుండి పిలిచితిని” అని చెప్పబడి
నట్లు శ్రీ రక్షకుఁడు పరదేశములోనుండ నవసరములేదు గావున
యోసేపుకు దశాత స్వప్నంబున బ్రత్యక్షంబై యిట్లుల వక్కా
ణించెను.

ఉ॥ యూదులభూవిభుండు ఖలుఁ + దుగ్రుఁడు దుష్పథవర్తివై రిహే
రోదుఁడడం గెమికికవి + రోధులులేరు భవత్తనూజని
సీదుమనోహరి గొనివినిశ్చలబుద్ధి నెరూప లేముకు
కాదనకీపు బొమ్మ మిముఁ + గావబరాత్పరుడేగుదెంచెడి

వ॥ అంత సీశుభవార్తవిని యుత్సహించి యోసేపు మరియు
మ్మలు యేసునాథు నెత్తుకొని

తోహరః— కడుముదమున నజరేతుపురమునకుఁ .గదలిరి
 వేగముతోడ—విడువక జగధీశుఁడు వెనువెం
 టనె - నడచెను వారలఁగూడ
 వ! అవ్విధమున నజరేతుకు వెళ్ళిరి. ఆక్కడ

రాగము|| బృగ్ —+ కీర్తన +— తాళము|| ఆది
 సారమోక్షకు-మారుఁడు దేవుని
 పేరిమి వడయుచు- బెంపిందుచుండెన్ ||సా||

1. శలిదండ్రులమా-టలను గైకొనుచు
 నిలను సత్కిర్తిని - వెలసెన్ ప్రభుండు ||సార||

వ! పిమ్మట నొక్కదినంబునఁ బండ్రెండువత్సరముల ప్రాయం
 బుఁగల క్రీస్తును వెంటగొని తల్లిదండ్రులు బస్కావండుగకు
 యెరూషలేము గుడికిపోయి.

తే! గీ! వండుగలు జేసి నజరేతు పట్టమునకు
 తల్లిదండ్రులు బోవుచుఁ చనయునుఱవి
 యొక్కదివసంబుగడచిన | నక్కటికము
 మీరఁగ్రీస్తునిగానక | మేరి వగచె||

రాగము|| మాండు. —+ కీర్తన +— తాళము|| ఆది.
 హా ? తనయా మదిచెదరిపోయె - భీతిచే నిను వెతకి
 వెదకి వేసాఁతి - మే తలమున జేతివో - యాతనలం
 బొందితివో - యీతరిఁ దెలియంగరాదహా?|| హా||

1. కష్టరాలిఁజేయనన్ను - నిష్టమైన త్రోవఁ బోయి-
 కష్టంబులపాలఁబడితివా! హా||

వ. యీలాగున జననీ జనకులు దుఃఖాతురులయి కుమారుని
వెదకుచు నెరూపలేముం జేరి దేవాలయంబున

సీ॥ యెరువలేమున బ్రభుఁ | డెఱిగించుచుండెను

జనులకు దేవుని | ఘననువార్త

వేదవాక్యంబుల | విస్తృతార్థములెల్ల

వివరించుచుండెను | విశదముగను

పండితవాదముల్ | ఖండించుచును దైవ

మర్మంబులనుదెల్పి | మహిమఁగొనియె

మాటాడుతైలిని | మరెప్రాయముంగని

యచ్చెరువొందుచు | సచటి జనులు

తే॥ గీ॥ ఇట్టిజాధలుమనమునఁ బెట్టివారు

చిట్టిబాలునఁజ్ఞాన | మెట్టులబ్బె

నంచుఁ దమతమ మదినిద | లంచుచుండఁ

జెలుపు మీరెడి సుతుఁగాంచి | పలికెజనని.

రాగము॥ బ్యాగ్ —• కీర్తన •— తాళము॥ రూపకము

తనయనిన్ను వెదకి వెదకి-కనులు కాయలు కాచె

జనసమితినిజూడఁ- గానబడవు పుత్రా!

పనులు నిలిపి నేను-జనకుఁడున్నేగితిమి

సాకి—ధనము నీవటంచు - దలపెట్టుకొంటి సుతుడా!

కనులకు నీమోము - గనబడకుండిన బ్రతుక

జాలనురా॥ జన॥

వ॥ ఈలాగున బలుకరింప ప్రభువు వారితో నిట్లనియెను;

రాగము|| మోహన —• కీర్తన •— తాళము ఆది

ఇక నేనిలమదీయజనకు - నిష్టంబగు నదోధలఁ
 బ్రకటింపఁ బౌరంభించెద - భయభక్తిని బ్రజాళికి
 సుకరంబగు వైకుంఠము - నకు జీవమార్గంబిదె గనుడి,
 వ|| ఇబ్బంగి నేనుండు దైవసేవజేయుచు జననీ జనకుల యాజ్ఞ
 జవదాటక వారివెంటఁజని, యన్నివిధంబుల నింటజనకు
 నకుసాయమొనర్చుచుండెను. ఇటుల ముప్పది వర్షముల
 దనుకఁ బ్రభుఁడేనుఁ డచ్చటనే గాలము గడుపుచు దైవ
 కృపచే బెంపగుచుండె.

—• క్రీస్తు బాప్తిస్మము •—

వ|| యోహానను భక్తుఁడు క్రీస్తుకంటె నాగుమానములు పెద్ద
 వాడుగానుండి, యోర్దానునదీ ప్రాంతమున క్రీస్తునకు
 మార్గము సిద్ధమొనర్చుచుఁ బ్రజలు మారుమనస్సు నొందు
 నటులఁ బ్రకటించుచుండె.

రాగము|| ఖరహరప్రియ. -• కీర్తన •- తాళము|| ఆది.

ప్రకటించెను యోహాన్ - దైవ - సుకుమారునిరాకణ
 సకలపాపాత్ములు దమ తప యఘముల - నికవిషి
 బాప్తిస్మము నొందుడని||ప్ర||

1. ననుమించిన శక్తి - మంత్రుడు - చనుదెంచును నరగ
 ఘనుడగు శ్రీయేసుని చెప్పలవా - రును విప్పట
 కశక్యఁడ ననుచును||ప్ర||

2. జలముననే మీకు - స్నానం - బిలనొసగితి నతఁడు
విలసిల్లెడు శుద్ధాత్మ లోనగ్నిలో - నలరున బాప్తిస్మము
మీకిడునని॥ప్ర॥

3. తనకళ్ళమునుర్చి - గోధుమ-లను కొట్టునగూర్చి=మిన
మిన మని మండెడు యారని య-గ్నిన బొట్టును
గాల్చునని ముందుగఁ॥బ్రక॥

వ॥ ఇట్లుండ శ్రీయేసునాథస్వామి యీవృత్తాంతమెఱిగి బాప్తి
స్మమందుటకు నాతని సమీపంబునకురాగా యోహాను

జ॥ ఓవిమలాత్మయోసదయ • యోమరియాంబతనూభవప్రభో
ఓ వరభక్తవత్సలుండ • యోగుణశీల కృపావిలోకనా ।

పావనమూర్తి యోమహిత • వైభవ భాసురభక్తరక్షణ
ఈ విలుస్నానముగొనెదె • యిట్టియభాగ్యునిచేదయానిధీ॥

వ॥ ఇత్తైఱంగున యోహాను నివారింప నేమస్వామి యిట్లు
బ్రత్యుత్తరమొసంగె.

తోహరః—భూతలమున నీరీతిని మనము - నీతిని నెరవేర్చ
వలె=ప్రీతిగ స్నానం బనుగ్రహించుట - కీతరు
ణము హితమనియె.

వ॥ అంత నాక్రిస్తునకు స్నానికుడు బాప్తిస్మ మనుగ్రహింప
వెంటనే యాకాశము తెఱవఁబడి

రాగము॥ బ్యాగ్ —* కీర్తన *— తాళము॥ ఏకత్రిశ్ర
దేవపావనాత్మవిభునిపైఁ - బాపురమువలె వ్రాలెను
జీవనాధుండా యోర్దానునదీ - ప్రవాహమునుండి పైకిరా
గఁ॥

1. ఈతడే మదీయకొమరుండని- నూతనారావము గల్గెను॥ దేవ॥
 వ॥ ఇవ్విధంబున క్రీస్తు త్రిత్వంబునొంది యచటనుండి బయలు
 వెడలి మహాదరణ్యంబుఁజూచి నియతుఁడై చత్వారింశద్దీప
 సంబు నిరాహారియై దేవుని బ్రార్థింప నత్తటి యఘాకరు
 డగు సాతాను క్షుద్బాధితుండగు క్రీస్తునిజేరి శోధింపం
 దలంచి,

రాగము॥ బ్యాగ్ —* కీర్తన *— తాళము॥ రూపకము
 దేవనుతుండవైతివేని - దేవసాయమందుచున్
 నీవుతాలు రొట్టెలగుట - కిమ్మనుక్షనిప్పుడే
 వ॥ అన నేసుస్వామి సాతానుతోఁ—

రాగము బ్యాగ్ —+ కీర్తన +— తాళము॥ రూపకము
 పరమపితను దురితములకు - మరలుకొల్పఁదరమటే
 యెరుగుదు నీ మోసమును - దరికిజేరకు శోధకా
 1. రొట్టెవలన మానవుండు - దిట్టపడడుగాంచుమా
 యెట్టులైన దైవవాక్య - మేమనిచెడు నరులను ॥పర॥

—, ద్వి తీ య శో ధ న ,—

వ॥ పిదప సాతాను యేసుస్వామిని పరిశుద్ధపట్టణమునకుఁ గొం
 పోయి యచటి దేవాలయపు శిఖరమున నిలువఁబెట్టి
 యిట్లనియె!

రాగము బ్యాగ్ —, కీర్తన ,— తాళము॥ ఏక
 దేవకొమరుండవైతివేని - దేవుని గుడి చివరనుండి దుము
 కుమయ్యా

దేవుండు దూతలనంపి - దివ్యపాదములు నేలఁ - దగుల
కుండగను నేయు - దివ్యంబుగాఁ || దేవ||

వ|| అందుకు క్రీస్తు సాతానుతో

రాగము|| శంకరాభరణము • కీర్తన • తాళము|| త్రిపుటత్రిశ్ర
సాతానా! నీ పరిశుద్ధ దేవుడైన - సర్వేశ్వరుని శోధిం
పక. బొమ్మునరగ || సాతానా||

వ|| ఐహికసుఖంబుల కాధారపురుషుండగు సాతాను తన
రాజ్యము నర్పింపఁజూచుచో క్రీస్తుఁడాశించి తన శోధనకు
లోబడుననితలచి యీ దిగువరీతిని మూడవసారి శోధించెను

—• తృ తీ య శో ధ న •—

వ|| పిమ్మట సాతాను శ్రీయేసునాథ స్వామివారి సత్యున్నత
వర్వతముపై నిలువబెట్టి యిట్లులనుచున్నది.

రాగము|| హిం.తో.డి. , కీర్తన • ఆది|| రూపకము.
కనుమీరాజ్యం-బునుమహిమయు మరీ-ఘనముధనము
కనులపండువొనరించెడు - వనముల సలమెడుమేడలు
నను గొని యాడుచును పాద - మునబడి మ్రొక్కిన
నొసఁగెదఁ || గను ||

వ|| పితౄచిత్రం రాజ్యవైభవము నాశింపని యేసుక్రీస్తుస్వామి
వేదగ్రంథమునందలిసత్యంబుల వచింపుచు నీరీతినిగద్దించెను.

రాగము|| కళ్యాణి • కీర్తన • తాళము|| రూపకము.
సాతానా సామికినమస్కృతిజేయ - వేదంబున దెల్లం
బుగ లిఖింపబడె=

నీతియుఁ దప్పియు నన్నిటఁ - బాతకమున ముంచ నేగితివా
జ్యోతుల జనకుని సుతుని - మతిని జెడుగతిఁ మరల్చుఁ.
జేతనానె ? - పాతకుడా! బరుగిడుమికఁ - బ్రభున్న
తించుచు ॥ సాతానా ॥

ప॥ జగదీశ్వరుసుతుఁడగు యేసుడే మూడుశోధనంబుల దైవ
త్వముఁ బ్రయోగింపకనే సంపూర్ణమానవుండుగా నుండి
ప్రార్థనా వేళమువలన స్థిగుఁడై జయించెను.

—, శ్రీ యేసునాథు సామ్రాజ్య స్థాపనము :—

ఉ॥ భాసురలీలక్రీస్తు సమః భావముతో నజరేతువాసమం
దాసను ముప్పదేడులటఁ నర్మిలీనుండి సువార్తఁ దెల్పగా
వాసికి నెక్కుజాలరులఁ వాంఛితముల్ దయసేయనెంచిగ
న్నేనరె దబ్ధితీరమునఁ నేర్పెనగ్ నివసించె ధీరుడై
ప॥ ఒకానొకప్పుడేసు గలిలయ నందతీరమున బహుజనసమూ
హమునకు బోధించి చాలించిన పిదప వలలఁ గడుగుచున్న
బేస్తవాడగు సీమోనును ప్రభువుకని.

రాగము. బ్యాగ్. , కీర్తన , తాళము రూపకము.

పడవనిపుడే - కడలి నడిమి భాగమున కిక్క - వడిగ
నడుపుచు - వలల వేయుము=

తడవునేయవలదు నాడు - నుడినెదనమరించి

విడవక నీయత్నమును - వేగ సాగనిమ్ము ॥ పడవ॥

ప॥ అంత సీమోను.

రాగము|| బ్యాగ్. • కీర్తన • తాళము|| రూపకము,
 సదయహృదయా - నిదురలేక - సంద్రమునరాత్రి
 వెదుకగఁజేప - లేదురుపడవయ్యెన్
 బదిలముగ నీయాజ్ఞ నిప్పు- డెదనిడుగొని వలల - నిదిగో
 వేయుచుంటిని నే - ముదముతోడుతన్ || స ||

ప|| ఇప్పగిది సీమోను యేసు చెప్పిన చొప్పున మధ్యసముద్రం
 బున వలల వేయ మత్స్యంబులు దోనెలు చెండు నిండు
 నట్లుగాపడెను. పిదప సీమోనుయు నాతనితో నున్నవారు
 నాచేపలరాళిని కని విస్మయచిత్తులైరి. సీమోను బిరబిరఁ
 బరుగిడి యేసు పాదపద్మంబుల మోల మోకాళ్ళుని
 యిట్టులఁ జెప్పదొడంగె.

రాగము|| శాహన. • కీర్తన • తాళము|| రూపకము.
 ప్రభువా నన్నిడిచి పొమ్ము-వరమపాపిని
 ప్రభులీనుచుండు నీదు-పజ్జనిలువఁజాలను || ప్ర ||

1. స్తోత్రార్హుడ నీదుకీర్తి - ధాత్రిబ్రయముగా
 శ్రోత్రోత్సవముగ జనులు - స్తుతింపఁజాలుదు || ప్రభు ||

ప|| ఇవ్విధంబున భీతిల్లుచుండ సీమోనుతో నేనుఁడిల్లనియె.

తోహర|| 1. ధీవరులారా | భయముఁజెందకుడు - చెల్పెద
 మోక్షపుత్రోవ||
 భావములందున నన్నియుండుడు - ప్రభువర్యుని
 నేవ.

2. సమృతమున ననువెంబడించుచో - సత్వరమున
విమ్ము=నిమ్మహిమనుజులగొను జాలగులుగ -
నెమ్మినిజేసెదజమ్ము.

ప! పెంటనే నీమోనుయు నాతనితో నున్నవారును సమస్త
మును విడిచి యాయనను వెంబడించిరి.

— శ్రీస్తు ను గూర్చిన ప్రవచనము —

ప! ఒకప్పుడేను దేవాలయమున కేగగ యెవయూ లిఖించిన
ప్రవచనగ్రంథ మాయన కొనంగబడె దానిదెరువగ దన
విషయము వ్రాయబడియుండుటఁ గనుంగొని జదువ
నారంభించెను.

రాగము ఛార్మమట్టు — శ్రీరత్న — తాళము ఆది.

ఘనుడగుదే - వునినియమములఁ - గనుడే జనులారా
రహిని - వినుడీ? ప్రభువాక్కుల భువిని =
జనులతిదుఃఖం - బున జెరనుండగఁ
గని వారల రక్షింపఁగ - నను బంపెన్
గనికరమెదస్థా - పనమొనరించి - గడు బీడలతో
చెడఁ గాంచి! ఘను!

1. ఇల బీడలమన - ములు వికసింపఁగ
విలసితమగు సువార్తను జాటుచునం -
ధులఁగనినయనం - బుల నొనఁగుచువా
రలతోవగన - న్నిలకంపెన్! ఘను!

వ॥ ఇట్టి సత్యవాక్యంబు లాలించి జనులచ్చెరువొంది కొందరాయన నామోదించుచు మఱికొందరాయన జనకుండగు యోనేపు పేరు నెత్తుచుఁదిరస్కిరింపసాగిరి. సిదపయేసు స్వామి యే ప్రవక్తయుస్వదేశమున హితుఁడు కాడని పలికి,

—* ద య్య ము ను వెళ్ల గొట్టుట *—

వ॥ వారినివిడిచి గలిలయలోని కపెర్నహూమున బ్రవేశించి విశ్రాంతి దినమున బోధింప నారంభించెను. ఆ సమాజ మందిరంబున నపవిత్రాత్మావేశకలితుడైన మనుజుండొకఁడేసును కని గడగడ వడఁకుచు

రాగము॥ కాఫీ. —* కీర్తన *— తాళము॥ రూపకము

పరమపరిశుద్ధుఁడవనినే - నెరుగుదుఁ బరమేశా

నరగమమ్ము నశింపజేయ - నగుదెంచితివా । మెసయ్యా

తరుణాహృదయా - మన్నిపుడె? - బరిమార్చకుము - పర

వ॥ అందులకేసు స్వామి

రాగము॥ కాఫీ —* కీర్తన *— తాళము రూపకము

మారుమాట వల్కకనే పారిపోమ్ముసాతా

క్రూరహింసఁ జేయవానిఁ - జేరితివా హంతకా

ఘోరనార కాగ్ని వాసా - గొబ్బునబొమ్ముమా॥

వ॥ వెంటనే సాతాను యేసు నాజ్ఞకు విధేయుండై యాతని బడద్రోసి హానిగావింపక వదలిపోయెను. యిట్టి అద్భుతకార్యముఁ గన్నులార గాంచిన పురజనులెల్లఱు విస్మయమొంది బొగడదొడగిరి.

రాగము! యమున — శ్రీరత్న — తాళము! రూపకము

ఎట్టివింతఁ గంటిమిప్పు - డెంతటి ఘనవంతుడను=వట్టియుం
ఁబడయ్యముగని పట్టుదలతో సాగనంపె || నెట్టి ||

ప|| పిదప యేసునుగూర్చిన సమాచారమా ప్రాంతములందం
తట వ్యాపించెను.

చ|| ఘనుడగు యేసుకార్యములఁ గాంచి ముదంబునమూర్ఛ
[రోగులక]

వినికిడిలేనివారలను • వెండియు నంధుల మూగివారలక
చనుటకుఁగాళ్లులేకదిగ • జారుచుఁ బ్రాకుచునుండువారలక
గొని యలయేసుచేతనిడ • కూర్చి నిరోగులజేసె నందరిన్.

ప|| శ్రీ యేసునాథుకడకు గలిలయ, దెకపాలి, యెరూషలేము,
యాదయ్యలను విషయంబులనుండి జనులేతెంచిరి. అంతఁ
బ్రభుండు వారలఁగని సమీపంబునగల యొక యున్నత
పర్వతంబెక్కి గూరుచుండ దన శిష్యులాయన జెంత కేతెం
చిరి. అంత క్రీస్తుడీవిధమున బోధింపసాగెను,

సీసమాలిక|| దైవాత్మఁ గొనియాడ • భావంబున శ్రమంబు

నమరువారలె ధన్యు • లొకసమున

ఫేదమందెడు వార • లోదార్చబడుదురు

సాత్వికుల్ ధన్యులై • జగతిగాంతు

నీతి నవేక్షించు • నిజభక్తవరులిటఁ

దృప్తినొందుదురు సత్ • ప్రాప్తినొంది

గనికరహృదయులు • కరుణింపబడుదురు

శుద్ధచిత్తులు ధన్యు • లిద్ధరితి

నీతికై హింసలు + నిజముగానందెడి
 వారుగాంతురుమోక్ష + వాసమహాహ
 నామిది భుజే + బాములందెడి వారు
 పరలోకమున ముక్తి + జడయగలరు
 నరహత్యలనెడు న + న్యాయంపు కృత్యముల్
 దొరగియుండుడి మీరు + దొడ్డమతిని
 వ్యభిచార దుర్మతి + వ్యవహారములుమాని
 ప్రేమింపు డితరుల + బ్రయముమీర
 తే! గీ! ధరకునువ్వుగనుండియుఁ + బరమపితను
 సతతమును నీతియుతముగ + నుతులొనర్చి
 హృదయవద్మంబు దేవుని + సదనమంచు
 బ్రతుకుడని కొండపైఁజెప్పెఁ + బ్రభువరుండు.
 ప! అంత కొండదిగి వెళ్ళుచూ మార్గమధ్యమున నొక కువ్వ
 రోగిని స్వస్థపరచెను.

—+ ప్రభు ప్రార్థన. +—

(మత్తయి 6:10—15)

సీ. పరలోకమందున్న + పరశుద్ధజనకుండ
 నీవేరు శుద్ధమై + నెగడుగాక
 భవదీయరాజ్యంబు + పరగవచ్చునుగాక;
 దివియందు నెట్టులో + భువిననట్లు
 నీదుచిత్తంబును + నెరవేరుగావుత
 మా దినాహారమ్ము + మాకునిమ్ము

మాఋణస్థలమేము • మన్నించుచోప్పున
 మన్నించుమోతండ్రి • మాఋణములు
 తే! గీ॥ మమ్ము శోధనమునకీవు • మరలనీక
 కడునుండి తప్పించుము • వేడుకలర
 మహిని రాజ్యమ్మును బలమ్ము • మహిమమునుని
 రంతరమ్మును నీవియా • ద్యంతరహిత.

—• తు పా ను న ణ చు ట •—

క. కడునలప్పుజెంది యొడయెడు
 కడలినిదాటుటకు శిష్య • గణములతోడక
 పడవను బోవుచునుండగ
 సుడిగాలియు వానరేగి • సుడివడుచుండక.

వ! ఆసమయంబున శిష్యులు భయభ్రాంతిచే నిద్రించుచున్న
 యేనుగని

రాగము హరికాంభోజి —• కీర్తన •— తాళము॥ ఆది

ప్రభువర్యా! యికలెమ్ము - ప్రవిమలచరితా లెమ్ము=
 అభయంబిడ మేల్కొనుము - అభిమతమున గాచు
 మము-నభివందనముల - నర్పింతుము గడు-శుభముగ
 రక్షించు మహాత్మా ! ప్ర॥

1. తుపాను బలంబుగొనె - నపాయముగల్గునయో =
 ఉపాయముఁ జూపుమయా - కృపాశుండ యీ
 క్షణమే= కృపఁజూపగలె - మృవవర్గాధిపా - అప
 చితుఁడా వే మేల్కొనుము ! ప్ర॥

వ! అంత ప్రభువులేవి

రాగము|| బ్యాగ్. * కీర్తన * తాళము|| ఆది

ఇంతలో మీ నమ్మికవిడిచి - యింతలో మీ నమ్మిక
విడిచి = చెంతనుండిన నన్నిటమఱచి చెంతనుండిన
నన్నిటమఱచి చింతనొందుటఁ దగునా । వెఱచి=వింత
వీధరఁజూపితి - సుంతయైనను దలచితిరా ? ||ఇం||

లోకమంతటి నేలెడుశక్తి - లోకమంతటి నేలెడుశక్తి -
నాకుఁగలదని దలఁచుటలేదా? - నాకుఁగలదని దలఁ
చుటలేదా - శోకమొందెద రేటికిమీరల్=యీకడలి
ఘోషనడచి - శోకముఁ దీర్చెద నీక్షణమే||ఇం||

వ! ఇట్లనుచు సముద్రమును, గాలిని గద్దించగా సమస్తము
శాంతంబునొంద శిష్యులు నమస్కరించిరి.

—* ఐదువేలమంది కావార మనుగ్రహించుట *—

తోవార—1, ఒండాక దినమున నేనునాథుఁడొ - క్కం
డడవికేనేగ్ = నిండుముదంబున జనసముదా
యము - నీతులు విన నేగిరి వేగ్.

2. వారలభక్తికి సంతసించి య - వ్యాధిగాను
కృపనుంచి = జేరఁదీసి సద్బోధలొనర్చెను -
చింతలెల్ల దొలగించి=

వ! అంత సాయంకాలంబగుడు శిష్యులాయన కడ కేతెంచి

రాగము బ్యాగ్, —, కీర్తన, — తాళము ఏకత్రిశ్ర.
 ఈనరులనిండ్లకింక - బొనిమ్ము వేళమించె=
 గానన స్థలము నభో - జనంబు జిక్కదకటా? -
 ఓనాధ! జోధనాపి - జానుగననుపుము వానికొ || ఈ ||

ప! అని విన్నవింపగా నందులకేను

రాగము: బ్యాగ్ —, కీర్తన, — తాళము ఏకత్రిశ్ర.
 మీరే జనంబులకా - హరిమనుగ్రహించవలె=
 నీరీతి క్షుద్బాధను - భరించి జోధవినిన -
 వారల నెటులంపెదరు - పేరిమి జూపరెమిారల్ || మీ ||

ప! అంత శిష్యులు,

రాగము బ్యాగ్ —, కీర్తన, — తాళము ఏకత్రిశ్ర.
 ఏలాగు నైదురొట్టె లీరెండు చేవలనీ=
 వేలాది ప్రజలకొనగ - వీలొనో? దెలుపుమీశా -
 జాలంబు సేయకనీ - జనులనిండ్ల కంపుమయా! ప!

ప! ఇట్లాశిష్యులుబల్కు ప్రభువరేణ్యుండు వానిదెప్పించి ప్రజల
 నందఱ వరుసలుగ బారులుదీర గూర్చుండ నియోగించి
 యైదురొట్టెలను, రెండు చిన్ని చేవలను జేతనంది

అ! ప! కనులు దెరచి మిన్ను, * గనుగొని గండ్డికి
 మనవిజేసి మొక్కి, * వినయమునను
 అక్షయంబటంచు, * నాశిషంబులనిచ్చి
 పంచిపెట్టడనుచు, * ప్రభువానంగె!

ప! ఇట్లానంగ నాపధార్థంబుల బంచనహాన పరిమితులగు జను
 లారగించి శేషించినదానిని పండ్రెండు గంపలకెత్తిరి.

—*నాయనను గ్రామమున నొకవిత్తునుతుని బ్రతికించుట*—
 వ॥ ఒకప్పుడేను నాయనను గ్రామమునకు బహుజన సమూహముతో వెళ్లుచు నాయారి గవినికడకు సమీపించినపుడు మృతినొందిన యొకవిధవరాలి సుతుని వెలుపలికి మోసి కొని పోవుచుండిరి. ఆ విధవ కత డేకసుతుండు గావున భోరున నేడ్చుచు పాడెవెంబ డరుగుచుండె. ప్రభువామెను వీక్షించి,

క. వనితనుకని కనికరమున

తనయుని బ్రతికింపనేంచి * తానాపాడె

తన కేలదాక బాలుడు

జనులాళ్ళర్యంబుజెందె । జయ్యనలేచె ,

వ॥ అంత నాతని జనని గ్రీస్తు పాదంబులపైబడి యిట్లు స్తుతించెను.

రాగము. మధ్యమావతి, — * కీర్తన * — తాళము రూపకము
 ఓ ! దయానందమా ! — మోడమలర నీదుపాదపద్మముల భజింతును =

నాదుపుత్రు నొసగినావు - వేదగృహము నిలిపినావు

మేదిని నినుదలచుచు రహి - నీదుగీర్తి జాతెడక.

— * రక్త ప్రావ రోగ ము గల శ్రీ * —

వ॥ సమాజమందిరపు టధికారియగు యాయారు కనిష్ఠ పుత్రికను స్వస్థపరుప నేసుస్వామి చనుచుండ జనసమూహము లాయనను వెంబడించిరి. మార్గమున పండెండెండ్లనుండి

చ॥ రమణయొక్క దారుణత * రంబగుదుర్భర రక్తవూరని ।
 రమణున బాధ జెందుచున * ఖండదయానిధి యేసునాథువ

- శ్రుమునతిభక్తి నంటనిముసంబున స్వస్థతఁజెంది యేసునా!
మముఁగొని యాడుచుఁ జనియెఁమానవులెల్లరునిల్చి చూడగఁ.
- తోహర • — 1. వెంటనె దనలోనుండు ప్రభావము - నెలువ
డెనని ప్రభుడెరిగె
అంటెను మనుజుండెవడో యనితా । నచ్చ
టివారల నడిగె.
2. ఒడయుఁడు నుడివినమాటలు వెంటన । పడ
తుకయట నాలించె
గడగడ వడకుచు - బ్రభువాదంబులఁ । బడి
జరిగినది వచించె.

ప॥ ఎట్లన

రాగము. హిం. శోడి. • కీర్తన • తాళము. రూపకము
విన్నవమ్మ కైకొనుమోప్రభువా! నీ-కున్నయోచ్యుత-
లన్నిరీతుల దెలిసికొంటినయ్యా=నిన్నంటఁగ నాసంకట-
మన్నా । నిర్మూలమాయె - నెన్నోవిధముల ధనంబు-
నెలమి వైద్యులకొసఁగుచు - ఖన్నత్వముఁగొం
టిని ॥విన్న॥

ప॥ అంత యేసు

తోహర• — ఓ కుమారికా ! నీ విశ్వాసము - హోయన
నిన్నురక్షించె = ఈకడ నిలువక కంటికి
బొమ్మని - హితములెన్నో బోధించె.

— • పదుగురు కుషరోగులు స్వస్థులగుట • —

క. పదిమంది కుషరోగులు

ముదమున విచ్చేసి క్రీస్తు • ముందెనిలిచి వే

డ దయాసాంద్రుండవృణ్డ

వదిలంబుగ స్వస్థపరచ • వంపెవారిక.

తోహర:— స్వస్థతనొందినవారిలో నొకడు - స్వామి
చెంతకీతెంచి = వ్రస్తతించెనివ్విధమున బ్ర
భుపద - వద్దంబుల మదినుంచి.

రాగము, హిం|| తోడి. ✽ కీర్తన ✽ తాళము, ఆది.

పరలోకనాథా! - మరియనుతుడా! - మరువగనానే-
ధరను సీప్రేమక=చిరముగను సీ - వరమహాత్మ్యము-
నరుసముగఁ బ్రకటించెదక - నరులు నాశ - రీరముఁ
గని - పరమహర్షమందిరి || పరలోక ||

1. యిష్టముగ నీ-దృష్టి నాపయి - నుంచ గుప్తికఁబోయెను
నప్తమయ్యె నాదుమతికి - సృష్టిక ర్తవీవని || పర ||

ప! సోదరులారా! మానవులెల్లరు పాపభారమున మూల్గుచు
నరకదండన నొందకుండునటాల శ్రీ యేనుక్రీస్తుస్వామికరుణా
హృదయుండై యివ్విధంబున పిలుచుచున్నాడు.

క. పాపపుభారము మోయుట

కోపక శ్రమఁజెందుచు | సుక్కివులారా!

తాపంబు మాన్పివేగమె

గాపాడెదరండు మీదు | కలుషములడఁగక.

ప! ఈకృపఁగల పిలుపు నంగీకరించి క్రీస్తును హత్తుకొను మను
ష్యుడు ధన్యుడు.

—• యేసురక్షకుఁడు శిష్యులపాదములఁ గడుగుట •—

ప! దైవనందనుఁడు శత్రువులగు యూదులచేఁ జిక్కుబడక
మున్నొక్కనాటినిశీధమున శిష్యులతోగూడి భుజించుటకై

ముందుగా వారి చరణంబులఁ గడుగుచు వేతురు నమి
పంబునకు రాగా నాతడిట్లనియె.

రాగము|| యమఁ. * కీర్తన * తాళము|| ఆది.
దురితరహితా! - కరుణకలితా|| - నలరువిహి|| -
సరసజననుతా!!!! = దురితదుర్గతుంజ్ఞ నాదు - చర
ణములఁ గడుగంగసరియా ? || దురిత ||

ప|| అంత నేనుస్వామి

రాగము. యమఁ. * కీర్తన * తాళము || ఆది.
నేనొనర్చు కార్యమిప్పుడు - నీవెరుంగవో సీమోను-
నేనునిన్ను గడుగకున్న-నీకునాదుపాలునున్న || నే||

ప|| పిమ్మట వేతురాతురనున

తోహరి!—తక్షణమే నాపదములఁ జేతులఁదలను గడుగు
మోవభువా! = మోక్షంబున లభియించెడు
నిత్య - మోదముఁజూపుము చేవా!!

ప|| అంత ప్రభువు స్నానముచేసినవాడు పాదములుతక్కుమతే
మియు గడుగనక్కర లేదని ప్రత్యుత్తర మొనంగిన పిదప పరి
చర్యచేయుట విషయమిది గుఱిగిని హెచ్చరించె.

రాగము జంఝూటి. — * కీర్తన * — తాళము ఆది.
ధరఁబరులఁగాంచి సతము నేవ - దయతోఁ జేయుడి-
ధన్యులగుదు రాహాహా? = పరమాత్ముడగు నేమిదు-
చరణంబులం గడిగితిని = స్థిరమోక్ష సౌఖ్యమునొంద
సరియైన సాధనమిదియే? || ధర ||

—* గె త్సే మ నే వ న ము *—

ప|| ఇట్లు యేసుక్రీస్తుఁ డచ్చటచ్చటఁ దన మహిమ లోకంబు

నకుఁ జూపించుచు దేశమంతయుఁ దిరిగి సువార్త ప్రకటించి
గత్తేమనెతోటకు వేతురు, యాకోబు, యోహాను అను
మువ్వరు శిష్యులతోగూడి చని యందొక పరిశుద్ధస్థలం
బున తాను బోరగిలఁబడి దేవుని ప్రార్థించుచుండె.

రాగము భాగ్య. — కీర్తన — తాళము. ఆది.

కటకటా కావవేత్తండ్రా - యెముల సహింతునీభరము
కుటిలాత్ముల కరిన - కుటిలములనే - నెటులభరియింతు
సోటసోటవోపక నీయు - త్కటమగిలమిమ్ము యటు
దోచదాయ జనకుండా - యీబాధఁ దొలగింపుము
వేగ || కట ||

1. నాచిత్తముగాదు జనక! - నీచిత్తమా సిద్ధించుగాత
నీచమగు నీపాపస్మాత - మోచిక్కని తిరుగువాడ
నాచివ్యమును దయసేయుమా - సహింపసత్వము నొ
నఁగమా || కట ||

ప॥ ఇవ్విధంబున నేనుప్రభుఁ డొంటరిగా చనుట రక్తబిందువుల
వలెఁగారఁ బ్రార్థించి నిద్రించుచున్న శిష్యులఁగాంచి యిక
మేల్కొని శోధనలోఁ బడకుండునట్లుఁ (ప్రార్థింపు) డిదిగో
సమయము సమీపించెను. మనుష్యకుమారుడు పాపుల
చేతికప్పగింపఁబడుచున్నాడని యెఱిగించి యూదాయిష్కారి
యోతు, రాణువవారితో చనుచుండయేనుఁడతని వీక్షించి
శిష్యులతో

రాగము॥ భాగ్య. — కీర్తన — తాళము॥ రూపకము.
అదుగో! భటులేతెంచిరి నీ - న్నడపుటకు నుదేకులై

గుడియలు ఖడ్గములఁగొని న - నృపకుచు నెదురుగ
నిలిచిరి || అదిగో! ||

1. దొంగవానిఁగని పైబడు-భంగిని నన్నిపుడువారు - భం
గమునేయచు నలచి - బయలు వెడలి నక్కటా ||అ||

వ|| ఇటులనేనుఁడు చెప్పచుండగా నిష్కార్యోతను యూదా
బెట్టుగఁజని ముద్దిడగాఁ బ్రభునాథుండు.

రాగము|| భ్యాగ్, —+ కీర్తన +— తాళము|| ఆది.
ధనమిలనాశించియు నీవిధ - మున రాతి-వేళ ముద్ది
డుచు=ఘనముగ నీపగతురకు - మరుజకొమరు నప్ప
గించుటఁదగునా' ||ధన||

వ|| అంతనాటి నిశీధిని

రాగము|| ఛార్మమట్టు —+ కీర్తన +— తాళము|| రూపకము.
వాచాత్మ్యలపుడు యేసు - పైనిబడు నునియుచును
గోపంబుచే ముండు - కొరడాలతో గొట్టిరి ||పా||

1. కనులకు గంతగట్టి - కాలుచేతులను దన్నుచు
నినుగొట్టి నరుని - గనుగొనుమనిరి ప్రభు ||క||

వ|| ప్రధానయాజకులును శాస్త్రులు నాయస్పెఁబడి నేరమా
రోపింప నబద్ధ సాక్ష్యము నెదకుచుండిరి. అబద్ధసాక్షులనే
కులువచ్చినను సాక్ష్యము దొరకకుండె. తుదకిద్దఱు మను
ష్యు లరుదెంచి యిట్లుచెప్పినను పట్టుత్వము లేకపోయెను.

కం|| నాడీతిఁడ దేవళమును

బాడుంగావించి కట్టు + వాడనునే మూ

నాడులలోనని బలికె

త్రేడుననుచు నెంతోపోత | రించెనతండె.

— పి లా తు తీ ర్పు, —

ప॥ ప్రాతః కాలమున ప్రభువును పొంది పిలాతు సన్నిధికిఁగొని
పోగా సతజేసునిగని

ఉ॥ యూదుల రాజచంద్రునిగ , నుద్భవమొందినవాడ వీవయా
కాదని యందువాప్రజలు క్రమమృతనిన్నుక్షమింతునుమ్మనీ
మీదనుదవ్వలెన్ని తమ , మీనముదీటుచు వాదుగాడగా
వాదమునేయవయ్యవభు , వద్యుడవై సభాముఖంబున

ప॥ అంత ప్రభువు,

రాగము జంఝోటి. కీర్తన తాళము త్రిపుటత్రిశ.
నీవన్నట్లే నేనే యూదులరాజు - నీవనుంధర నిక్కంబు
గనో పిలాసు!

యీవిధమున నన్ను బ్రశ్నింపగా - నేమిఫలంబుత యు
పిలాతు

ప॥ వీదవ

తే॥ గీ॥ జనులు క్రీస్తునెటులయిన , జంపదలచి

లేనిపోని నేరంబులె , స్నేనిమోపి

హీనముగ దూఱితుడకు న , హింపరాని

సిల్వపైఁజంపదీరుపు , జేసిరకట?

ప॥ యేసును పిలాతుసిలునవేయుటకు యూదులకప్పగింపగా

రాగము॥ కాఫీ — కీర్తన — తాళము ఆది
ఒడయు నొడులుపై నెఱుంగని - దొడంగి కుడి కర
మున రెల్లునిచి=కడకు శిరంబున - వడిముండ్లదిమి -
గోడుజెండగ - తేడ బలుకవదేలనంచుబ్రభు ౯ -
బాడిచిరి - వేడుకలార॥ ఒడ॥

ప|| ఇత్తైఱంగున

చ|| శిలువనుబెట్టి వీపునను, చేతులఁగాల్గనుదన్నుచుకవడి

గలువరి గుట్టకు జనుమ • కాలముదప్పెను వేగమంచుదూ
రలసటఁజెందితిట్టుచున • హఠకృత్తిఁబై నుమియంగ నాతడు
బలుకడు గోవగింపడు కృ • పావరుడై పరిపంధివర్గము.

ప|| అంతఁ గొందఱు స్త్రీలు శ్రీయేసు భరించుచున్న బాధ గని
నేడ్చిరి.

రాగము|| హిం|| తోడి — * కీర్తన * — తాళము చాళి

అయ్యా యేసయ్యా నీ బాధఁజూడలే - మయ్యా
మే మొకనిమిషంబై న=నియ్యర్విసేహనరించినసత్రి-
య - లేనిన్ను బాధింపనమకటైను || అయ్యా ||

1. నీయందుగల నిత్యజీవమిడు నీతి - న్యాయంబుగని
నొర్వజాలక - మోయంగరాని శిల్పను మోయఁబగ
తురు - మూర్ఖిల్లఁగొట్టుచున్నా రా? ప్రభో! || అయ్యా ||

ప|| ప్రభువు భేదమందుచున్న స్త్రీలనుగని

రాగము|| హిం|| తోడి — * కీర్తన * — తాళము|| రూపకము
పరితపించెద రేటికిటుల - నెరువలేము సుదతులార !
దురితభయములైన మీకొ - మరులకొఱకు నేడువుడి
కరుణగల దేవుని నియము - గనుడీ! పరి||

ప|| పిదప గవ్వంబుసి గొల్లొధామెట్టకు జేరగా

చ|| తులువలు యేసునాయకుని • తుచ్చునిగా నెదనెంచి
నూదిమే! కులగరపాదపద్మముల • గుచ్చిపకాలునన
వ్యుచక్రబ్రహ్మ పలుకవదేలనంచుబ్రభు • వర్చునిసి

ల్వకునంటంగొట్టదా! నలుగకతండ్రి! వీరినిదఁ యామతి
బ్రోవెమటంచు వేడెబో.

వ॥ క్రీస్తు బాధనొందుచు నలసటచే దేహమునుండి బ్రసరించెడు
రక్తబిందువులు చమటగా మారెను. మన సాపముల
విషయమై సలగగొట్టబడిన యేసుస్వామి నించుక దలపుడు
రాగము॥ శ౦క రాధారణము. —• కీర్తన •— తాళము.

మనమునదలచుడి దై వతనయుని నేడు - తనకాయం
బిల - దునియలుజేసి - కొనెను గల్వరిపై =
మనయఘంబుల నడవఁగూర్చుచే. ఘనుడు హంతకుని
గనెన్నబడుచు - కనికరములేని యాదులుచుమియఁగ
కినుకనొందక నిలువబడియెను - తనదకాపించిన వగతు
రగోఁకదీర • వినయమునుజూపెన్ బ్రభుండు॥ మన॥

1. సిలువపై నేసుండు - పలికిన యేడుమా - టలి ప్రభా
వమువర్ణన సేయఁదరమె నరుకిలఁ=
గలతనొందుచు - చావకమున్నె - తులువలనను జాలి
తోక్షునియింపగఁ - బలువిధములుగఁ దండ్రిని వేడెను
యలుపుఁజెందగ దేవునిసాయము - బలముగ నడుగుచు
నగతమయినతని పలికి - కలితనముగఁ యాత్మకవీడెన్
మన॥

2. మరుచిరమైనక - ల్పదీగిరి చీలుట - నగలు భీతిచే
వరుండియేడ్చుట - మరునవీలొనా' =
మఁయు గుడితెరి - బరబగచుని - చినుగుటయు
భూకంపము గల్గుట - తెరువబడిన సమాధులలో నహ॥
పరిశుద్ధులమూకలు గూడుటవర - పరమకుమారుండని

తెలియుటకిది పదవి - మరియునందనుడే రక్షకుడు!
మన!

క॥ యేసుని మరణము నిజమో

మోసమో కనుగొనదలంచి | మోగుడుక్కొం
డీసున నీలై బాడువగ

కాసిలగాయంబునుండి • గారెను జలముల్.

తోహర - బడయుడు మృత్యుడెదగ నేగుజితెర - నడి
ముక్తికిలెగదా - చాడమియు గిరులును దక్షిణమ
యయో - గడగడపడకెదా.

2. ఆకసమునగల రవి దాగగదా - చీకటి గ్ర
మ్మెగదా - శ్రీపరుడగు క్రీస్తుడు దేవుడని -
లోకమెరింగెదదా.

వ॥ సిలువప్రూపుపై ప్రేరణించున్న క్రీస్తును చూచుము కని
యిభంగి నేర్పకనుండునా

సీ॥ కొడుక నీవిట్టల • కూడామ్మలకు జక్కి

యిడుమలందుదువంచ • నెరుగనైతి

ఘనుడైన సిమోను • నినుగాంచి నాలోడ

నుడివిన నుడులునే • దడవనైతి

చిటులి వజ్రమంబోలు • స్వగొట్టినవార

మనమునరిచ్చవడంగ • వినగనైతి

నినుజంపదలవిన • జనుకన్నులుచల్ల

గానుడగావారి • గాంచనైతి

తే॥ గీ॥ నిట్టి నాజీవితంబును • మట్టబెట్ట

కున్న నాడయ్యె కట్టడి • మన్నెకాడు

యెందుఁజొత్తును నికమీద • నేటితోడి

జెప్పికొందును గతియేమి • చిన్ని కుట్ట.

వ! మిత్రులారా

ప్రభువు మరణమును జ్ఞాపకముఁ జేసికొనుడి.

రాగము|| హిం. ముఖారి. —• కీర్తన •— తాళము|| ఏక.

చావుగల్గెనె - దేవుని సుతుడగు యేసున కీవసుధను

భావముననుంతుడైన - బాపదీక్ష లేని ప్రభునకియో?

చా! దైవవాగ్దత్తముల - త్రోవఁబోనఁ దోచకుండి

కావరించి - దేవుని దొలగించి

యీవసుధఁజరించుచు - హీనుడనై యుండఁగా నకటా||

చావు!

రా! యమక, —• కీర్తన •— తా|| రూపకము.

ఏమియదృశ్యతము - యేనయ్యప్రేమ - నామహిమ =

కామాతురతీ - లోమెలంగి - పామరులను బేరజెలగుఁ

తాపనులను బ్రోవధరకుఁ - జేరువిధముమదినియరయ || ఏ ||

1. మనుజుకొమరుఁడనుయంకితముఁ - దనువుపై నివై చిహ్నితన -

ఘనముఁ బాటెంపక నునీచ - జనులగదిసిమనుటనరయ|| ఏ ||

2. మానవాళి - మానసముల - మర్మమున బిళాచి చెరువఁ -

బూనియుండుతరి శుద్ధాత్మ - జ్ఞానమంపిజయ మొనర్చుట || ఏ ||

3. పాప మనియెడు - పంకమునబడి - పాపు లెల్లరును సుస్థితి -

మాపు జేసికొనగఁ బ్రభున్వ - రూప మిడి యుత్తములుగ

సొనర్చుట||

4. ఇలనంతనమున - ఖలులకొరకు - శిలువపై బ్రాణములనిడియు -

సలలితమగు మోక్షమందు - స్థలముసిద్ధ మొనర్చుటఁదలఁప|| ఏ ||

ప! నాటి సాయంత్రంబున శిష్యులు పిలాతు సెలవుబొంది.

క! సన్నతమగు వ్రభుదేహము

సన్నపు వస్త్రములజుట్టి • సరగసమాధి

దిన్నగ నునిచిరి శిష్యులు

ఖన్నులగుచుఁబోయి రింద • ఖలజనులుగనక,

ప! పిమ్మట వ్రధానయాజకులును, శాస్త్రులుపిలాతునుదర్శించి

తోహర. — ఈ సరమాత్రుఁడు మూడవ దినమున - నింపుగ

లేచెదననియో = కాన సమాధిని భద్రము

సేయుడు - కార్యము నిజమని తెలియక.

ప! అంత పిలాతు సమాధిపై నొక పెనుబండను వేయించి

వానిపై దనముద్రవైచి కాపలివారలనుంచెను, ఆదివారము

తెల్లవారుచుండగా

క! పరిమళతైలము వేగమె

మరియలు గైకొనుచువచ్చి • మాన్యండగుశ్రీ

పరమాత్ముడేను క్రీస్తుని

చరణంబుల పూజనలువ • సాగిరిపేర్చిన్,

తోహర. — రాతిసమీపంబున నొక దైవ - దూతనుగాంచి

సమాధిన్ = ఆదరమునగని బ్రభులేడని యీ

రీతిగ నేడ్చిరి పృథ్విన్.

రాగము! జంఝూటి • కీర్తన • తాళము! రూపకము.

వ్రభునెవఁడొగొంచుబోయె-బ్రభునిమోముఁ గానము

శుభదినంబని క్రీస్తుబూజ-నేయవచ్చితి మక్కటా ! వ్ర

వ॥ ఇట్లు దుఖించు నారీమణులతో దూత యిట్లనియె.

తోవార, — సందియమేటికి మన నాధుండీ - స్థలమున లేడు
సుమండీ-ముందుగ మీకంటెను గలిలయ్యకు-
మోదఁబున జనబొండీ

—• కీర్తన •—

(ఇంగ్లీషురాగము)

1. మరణమున్ జయించెను - పరమసుతుండేసుడు
ధరసమాధిబంధముల్-కొరత లేకదుగించెను
నరసమాజమా! - పరుగులెత్తుమా
శిరములెత్తుమా! - గౌరవింపుమా
పరమహాత్మపురుషుఁడీత - డనునుచునమ్ముమా
 2. నిజసువార్తయేసుడే- భజననొందనర్హుడే
సుజనమిత్రబంధుడే - వృజినములు హరించును
 3. ధీరశ్రేష్ఠుఁడీతఁడు - ఘోరవైరి గూల్చెను
పారమార్థికంబగు ప్రాణన్నేహితుండహా.
 4. మోక్షవాసమొసఁగెడు - రక్షకుండులేచెను
మోక్షరాజ్యమర్కపు - సాక్షి యేసుక్రీస్తుహా.
- వ॥ ఇట్లుపల్కినతోడనే వారలేగి క్రీస్తుశిష్యుల కెరింగింప వేతు
రత్యాతురమున ప్రభుసమాధిజేరి యందు వస్త్రంబులు
దక్క మఱేమియు లేకుంటగాంచి సంతసంబున పౌరులు
కెఱింగించిన పదవ

—• ప్ర భు ని ప్ర త్య క్ష త లు •—

రాగము॥ శృంగరాభరణము. • కీర్తన • తాళము॥ రూపకము.

పరమృక్షకుండు ప్రథమంబున శ్రీ-మయియమగ్దలేనకుఁ
గొప్పడె నెరుపలేమున గ్రీస్తునొందిన - మరణముకొ
ధ్యానించుచు నిమ్మాయ్పురమునకు జనుచున్నట్లొవతు-
మరియొకనికి దర్శనమునిడఁ బ్రభుండు ॥పర॥

1. కీడుమూడునంచునొక్క-మేడగదిని పదుగురు శిష్యుల్
గూడియుండ దర్శనమొనఁగి - సంతసింపజేసి - నాడె
మైనశుద్ధాత్మశక్తి-దోడుగానంపుదునని వచించెను ॥ప॥
2. సీమోనను పేతురుని బేర్పద - ఛించె నేనునొక్కసారి
తోమాకగుపడి సందియంబును-దొలగించెను మృత్యుం
జయుండు-క్షేమమారసి యేనురుగునికి - ప్రేమమూర్తి
దర్శనమొనంగెను ॥ పర ॥

ప॥ పిదప పదునొకండుమంది శిష్యులనొ సేస స్వామి గలిలయ
లోనిపర్వతమునకుగోనిపోయి వారి నాశ్వీరదించి యిట్లు
నాజినొసంగె;—

రాగము॥ కళ్యాణి. • కీర్తన • తాళము॥ రూపకము
భూదిగంతములకు నాదు-వేదవాక్యము బాదుకొనఁగఁ
జాటుకి మిము - బాయకనుండెదను గదిసి ॥భూ॥

1. నన్ను రక్షకునిగఁదలఁచి నమ్ముజనులకు నన్ని వేళలందు
బాప్తిస్మ - మనుగ్రహింపుడర్పిలిని ॥భూ॥

ప॥ అంత జగద్రక్షకుండగు యేసుస్వామి వారిలోనుండి ప్రత్యే
కింపబడి పరలోకమున కారోహణుడాయెను.

తే॥ గీ॥ ఏరుమోక్షంబు వడయంగ • నిచ్చగింతో
 వారుశ్రీయేసుదాసులై • వసుధయోగున్య
 లనగను త్తమో త్తములన • భ్యాతినొంది
 నలలితంబు జీవింప • వలయుజుండి.

— • మంగళము • —

రాగము॥ భ్యాగ్. • కీర్తన • తాళము॥ ఆది.

మంగళమే దేవునిగొమరునకు - మంగళమే స్తోత్రార్హ
 నకు=మంగళమే శుద్ధాత్మదేవునకు - మంగళమే జగ
 దీశునకు ॥మంగ॥

15024